

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/83/2012
Identifikačné číslo spisu:	8005201171
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8005201171.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. V. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. zastúpený advokátom JUDr. SIDOR, s. r. o., Poprad, Zdravotnícka 4373/6, proti žalovanému PRO POPULO Poprad, s. r. o., Obrancov mieru 329, Spišská Teplica, IČO 17 083 851, zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Tamphaldom, Magurská 8, Košice, o zaplatenie vyrovnacieho podielu s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2NcCb 9/2005-521 z 12. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 2NcCb 9/2005-521 z 12. júla 2012 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením ustanovil znalca z odboru ekonómia manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Ing. Hedvigu Vadinovú, Prostejovská 37, Prešov a uložil jej otázky, na ktoré jej súd uložil v znaleckom posudku odpovedať. Ďalším výrokom uložil žalobcovi a žalovanému, každému osobitne zložiť na účet Krajského súdu v Prešove preddavok na trovy znaleckého dokazovania po 497,90 Eur.

Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca sa v konaní domáha zaplatenia vyrovnacieho podielu vo výške 3 094 782,56 Sk s 18% úrokom z omeškania ročne od 06. 08. 2000, úroku z omeškania vo výške 18% ročne zo sumy 333 353,66 Sk od 06. 08. 2000 do 25.10.2000. Účasť žalobcu v spoločnosti žalovaného bola zrušená právoplatným rozsudkom súdu. Žalovaný 1/ uznal nárok žalobcu na vyplatenie vyrovnacieho podielu iba vo výške 333 353,66 Sk len s aktuálnym úrokom v zmysle § 502 Obchodného zákonníka a v prevyšujúcej časti žiadal návrh zamietnuť. Podľa dodatku k spoločenskej zmluve žalovaného z 05. 07. 1997 po zániku účasti spoločníka v spoločnosti za trvania spoločnosti vzniká spoločníkovi právo na vyplatenie podielu, výška ktoré sa určí na základe ročnej účtovnej závierky za obdobie, v ktorom účasť spoločníka v spoločnosti zanikla, ponížená o hodnotu hmotného investičného majetku, ktorý bol nadobudnutý z výnosov správy majetku Rímskokatolíckeho biskupstva v Spišskom Podhradí. Keďže žalobca tvrdí, že žalovaný nadobudol výnos (zisk) nie zo správy majetku biskupstva v zmysle zmluvy o správe z 02. 01. 1997, ale na základe nájomnej zmluvy z 02. 01. 1995 a žalovaný tvrdí, že nadobudol

výnosy zo správy majetku biskupstva v zmysle zmluvy o správe majetku z 02. 01. 1997, názoru účastníkov v súvislosti s návrhom sú rozdielne, súd § 127 ods. 1 O. s. p. ustanovil na odborné posúdenie skutočností znalca. Keďže vyjadrenia žalobcu a žalovaného ohľadom výšky vyrovnacieho podielu sú rozporné a ďalšie znalecké dokazovanie v podstate navrhli obaja účastníci, súd im uložil každému z nich s odkazom na ust. § 141 ods. 1 O. s. p. zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, každého vo výške 497,90 Eur. Súd nevyhovel žiadosti žalovaného nariadiť znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou, pretože jej ustanovenie na zodpovedanie položených otázok by bolo neúčelné a v tomto prípade aj ne hospodárne.

Proti výroku uznesenia o zložení preddavku na trovy znaleckého dokazovania podal odvolanie žalovaný. V jeho dôvodoch uviedol, že výška preddavku znaleckého je zjavne neprimeraná a primeraný preddavok znaleckého by bol maximálne v sume 200,-- Eur. Ďalej tvrdil, že znalecké dokazovanie, ktoré nie je v tejto veci potrebné, navrhol len žalobca, preto nie je správne, aby preddavok znášal aj žalovaný, ktorý súhlasil vo svojom vyjadrení z 30. 01. 2001 so zvýšením vyrovnacieho podielu pre žalobcu na sumu 452 697,72 Sk. Nie je pravdivé tvrdenie, uvedené v rozhodnutí, že žalovaný požiadal nariadiť znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou. Žalovaný iba uviedol, že ak má byť na základe návrhu žalobcu nariadené znalecké dokazovanie, nech to bude znalecká organizácia. Je presvedčený, že nariadenie znaleckého dokazovania na účtovnú závierku, ktorá je overovaná audítorom, je možné iba v daňovom konaní a príslušným orgánom na jej preverenie, prípadne zmenu je iba daňový úrad a nie súd prostredníctvom znalca. Z týchto dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, prípadne zmeniť a uložiť žalobcovi zaplatiť preddavok v sume 200,-- Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je zaplatenie preddavku na trovy znaleckého dokazovania, ktoré nariadil súd napadnutým uznesením.

Podľa § 141 ods. 1 O. s. p. súd môže uložiť účastníkovi, u ktorého nie sú podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, aby zložil preddavok na trovy dôkazu, ktorý navrhol, alebo ktorý nariadil súd o skutočnostiach ním uvedených alebo v jeho záujme.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd nariadil znalecké dokazovanie na zistenie čistého obchodného imania žalovaného, ktoré je základom pre výpočet vyrovnacieho podielu, výška ktorého je medzi účastníkmi konania sporná, preto súd správne na zaplatenie preddavku na trovy uvedeného dôkazu zaviazal oboch účastníkov. Určenie základu pre výpočet spornej výšky vyrovnacieho podielu je v záujme oboch účastníkov, a preto súd prvého stupňa nepochybil, keď na zaplatenie preddavku zaviazal oboch účastníkov. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Uznesenie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.